

Jesu och vårt lidande

Under de närmaste dagarna har jag den sorgliga uppgiften att hålla begravning för tre äldre damer, som alla var mina vänner: Marianne Petersson Kaunitz, Johanna Labacher Jidell och Dagny Helander Wand.

För oss alla gör det ont när vi måste ta avsked från älskade familjemedlemmar och vänner. Också Jesus grät vid Lasaros grav. Han förstår oss, han står vid vår sida i svåra stunder.

Det är en annan smärta när vi själva drabbas: av ålderdomens svaghet, av sjukdomar, av ensamhet, av tvivel, av kroppsliga eller själsliga lidanden och slutligen av döden. Förmodligen ser vi med fasa på det som förr eller senare, mer eller mindre, kommer att drabba oss. Med denna rädsla är vi inte ensamma. Jesus säger i dagens evangelium: *min själ är fylld av oro*. Och några dagar senare, i den mörka örtagården i Getsemane, fylls Jesus inte bara av oro; utan han gastkramas inför det fruktansvärda lidande som väntar honom. Han svettas blod av rädsla. Han ber sin himmelske Fader att förskonas från tortyr och korsfästelse: *Ta denna bägare från mig!* Men sedan säger han: *Men inte som jag vill, utan som du vill!*

Vi hörde i dagens andra läsning, ur Hebreerbrevet: *Under sitt liv på jorden uppsände han med höga rop och tårar enträgna böner till den som kunde rädda honom från döden*. Så gjorde Jesus i Getsemane, och så gör vi kanske när vi överväldigas av rädslan inför lidanden och död. Texten fortsätter: *Fast han var son lärde han sig lyda genom att lida*. Så gör vi varje gång när vi ber: *Ske DIN vilja, såsom i himmelen så ock på jorden*. När vi ber med dessa ord följer vi Jesu exempel: vi underordnar våra egna önsknings under Guds vilja, under hans visa och kärleksfulla plan för oss.

Vetekornet som läggs i jorden påverkas av fukt och värme, det förblir inte ett korn utan blir en liten planta som växer och ger frukt. Jesus var vetekornet: *Om vetekornet dör, ger det rik skörd*. Hans död för oss gav oss rik skörd, dvs. frälsningen, så att dödens bitterhet är besegrad, att vi alltid kan lita på Guds kärlek, att vi har det fasta hoppet om evig salighet i himlen. Det visste Jesus när han talade om sin korsfästelse som befrielsens stund: *upphöjd från jorden, skall jag dra alla till mig*.

Detta må vara glädjens evangelium för oss idag.

Klaus P. Dietz